

POGORĂREA DUHULUI SFÂNT – ÎNTEMEIEREA BISERICII

Astăzi, Sfânta Biserică prăznuiește evenimentul Pogorării Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli, Cincizecimea sau Rusaliile, cum i se mai spune în popor. Fiecare din aceste denumiri reflectă un aspect sau altul al acestui mare eveniment din istoria mântuirii neamului omenesc din robia păcatului. I se spune Pogorârea Sfântului Duh pentru că acum puterea Duhului Sfânt s-a revărsat asupra Sfinților Apostoli, înzestrându-i cu „putere de sus” pentru marea lor misiune de propovăduire a Evangheliei tuturor popoarelor. Evenimentul acesta s-a petrecut la 50 de zile după învierea din morți a Mântuitorului Iisus Hristos, și de aici numirea de „Cincizecime” care era una din marile sărbători ale poporului evreu, dar care a primit un pronunțat caracter creștin. Numirea de „Rusalii” vine de la o sărbătoare a romanilor, „Rosalia”, care înseamnă trandafir, zi în care cetățenii romani mergeau cu trandafiri la mormintele celor decedați. Acest obicei s-a păstrat și la poporul nostru român, căci astăzi în unele părți ale țării se merge la cimitire pentru a se pune flori și trandafiri la căpătâiul celor decedați, iar în biserici se aduc crengi și frunze de nuc, armindenii sau tei, care simbolizează „puterea cea de viață făcătoare a Duhului Sfânt”, primind astfel un pronunțat caracter creștin, nădăjduind ca de această putere să se învrednicească și cei vii, dar și cei morți. Poate că acesta a și fost motivul pentru care Biserica a rânduit ca Sâmbăta dinaintea Rusaliilor să fie numită și „Sâmbăta moșilor de vară”, zi în care se face pomenirea morților. Dar care este folosul nostru sufletesc din praznicul de astăzi, care este importanța lui? Pentru Biserică, Pogorârea Sfântului Duh este actul de întemeiere a Bisericii creștine, luând ființă prima comunitate bisericească formată din peste 3000 de persoane. Această primă comunitate creștină a crescut până în ziua de astăzi și va crește până la sfârșitul veacurilor, pentru a cuprinde cât mai mulți oameni, căci spune Sfânta Scriptură: „Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”. Acum, la Cincizecime, Sfinții Apostoli au fost investiți cu putere dumnezeiască pentru marea lor misiune de propovăduire a Evangheliei la toate neamurile, după cuvântul poruncit lor de Mântuitorul: „Drept aceea mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh...” (Matei 28, 19-20). După Pogorârea Duhului Sfânt, apostolii au mers în toată lumea, au propovăduit Evanghelia la toată făptura, au întemeiat Biserici, au hirotonit preoți, pentru ca aceștia să continue întreita lucrare misionară de propovăduire a Evangheliei, de sfințire a credincioșilor prin harul sfintelor slujbe și de povățuire a credincioșilor pe cărările mântuirii. Pentru noi, cei credincioși, Pogorârea Duhului Sfânt are importanță prin aceea că ni s-a dat posibilitatea fiecăruia să ne putem mântui prin colaborarea noastră cu harul dumnezeiesc pe care îl primim în Biserică prin Sfintele Taine și alte slujbe. Să ne ajute bunul Dumnezeu, ca harul Duhului Sfânt să fie viu și lucrător în viața fiecăruia dintre noi.

Veți fi îmbrăcați cu putere de Sus!

Înainte de a se Înălța la Cer, Mântuitorul nostru Iisus Hristos le-a poruncit Sfinților Apostoli să nu se depărteze de Ierusalim până când nu vor fi îmbrăcați cu putere de sus, pentru că urmau să împlinească porunca: „Mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă” (Matei 28, 19). Această făgăduință s-a împlinit la cincizeci de zile după Înviere și la zece zile după Înălțare. În această zi, Sfânta Biserică prăznuiește Pogorârea Duhului Sfânt, a treia Persoană a Sfintei Treimi, sărbătoare inclusă între cele douăsprezece mari praznice Împărătești ale Bisericii. Dacă sărbătoarea Bunei Vestiri a Maicii Domnului este începutul sfintei iconomii a întrupării Cuvântului, ziua Cincizecimii reprezintă punctul final al acestei iconomii prin care firea omenească primește harul Duhului Sfânt pierdut prin păcat. Prin acest har, Mântuitorul Iisus Hristos se sălășluiește în celelalte ființe umane făcându-le mădulare ale Trupului Său, ale Bisericii. Prin Pogorârea Duhului Sfânt, se pune început Bisericii, prin unirea dumnezeiescului cu firea omenească. Pogorârea Duhului Sfânt s-a făcut în zi de Duminică, fapt care ne face să înțelegem importanța Duminicii prin marile evenimente împărătești care au avut loc în această zi. În prima zi, adică Duminică, Dumnezeu Tatăl, care creează totul prin Fiul în Duhul Sfânt, a început zidirea lumii și a creat lumina. Dumnezeu Fiul a reînnoit creația, prin Învierea Sa ca Om, lucrare la care participă și Tatăl și Duhul Sfânt prin bunăvoință și co-înțelegere. Și tot în zi de Duminică are loc începutul desăvârșirii acestei reînnoiri a firi omenești prin Pogorârea Duhului Sfânt, care porcede de la Tatăl și este trimis în lume de către Fiul. Lucrarea Sfintei Treimi este comună și nu se poate despărți lucrarea vreuneia dintre Persoane de lucrarea Celorlalte. Mântuirea omului este lucrarea comună a Sfintei Treimi, ca și zidirea lumii și rezidirea ei este o lucrare la care participă toate cele trei Persoane: Tatăl și Fiul și Sfântul Duh. De aceea lucrarea Mântuitorului Hristos nu este diferită de cea a Sfântului Duh. Dumnezeu Fiul S-a făcut Om prin bunăvoința Tatălui și prin participarea Sfântului Duh. Iisus Hristos a fost zămislit în pântecul Preasfintei Fecioare Maria, de Sfântul Duh. După Învierea Sa și în ziua Cincizecimii, Iisus Hristos a trimis pe Sfântul Duh peste Sfinții Apostoli. Iar când Apostolii au primit Duhul, Hristos a luat chip în inima lor, adică aceștia au fost făcuți mădulare ale Trupului lui Hristos. Tot așa și noi care am primit pe Sfântul Duh la Botez și apoi harurile Duhului prin Mirungere, iar prin Sfânta Împărtășanie, pe Însuși Hristos întreg, am devenit mădulare ale Bisericii. De aici înțelegem că Biserica este Trupul lui Hristos, iar credincioșii sunt mădulare ale Trupului lui Hristos. După cum ne spune și Sfântul apostol Pavel: „Voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte” (1 Corinteni 12, 27), sălaş al lui Dumnezeu Tatăl și în același timp temple ale Duhului Sfânt. Slavă Ție, Doamne!

PUTEREA RUGĂCIUNII, DARUL DUHULUI SFÂNT

Rugăciunea este atât de tare și de puternică încât poți să te rogi și să faci ce vrei, căci rugăciunea te va povățui spre o lucrare adevărată și dreaptă. Pentru ca să fii plăcut lui Dumnezeu n-ai nevoie de nimic altceva decât să iubești – „iubește și fă ce vrei”, spune Fericitul Augustin - căci cine iubește cu adevărat, acela nu poate și nu vrea să facă ceva ce nu este plăcut ființei iubite... cum însă rugăciunea nu este decât revărsarea și lucrarea dragostei, atunci se poate spune cu toată dreptatea despre ea același lucru: Roagă-te și fă ce vrei, și vei atinge țelul rugăciunii, vei dobândi iluminarea (odihnirea Duhului Sfânt în tine)!...

Roagă-te și gândește ce vrei, și gândurile tale se vor curăți prin rugăciune. Rugăciunea îți va lumina mintea, va izgoni și va liniști toate gândurile necuviincioase. Asta o întărește Sf. Grigorie Sinaitul: „Dacă vrei - ne sfătuiește el - să-ți alungi gândurile și să-ți cureți mintea, atunci izgonește-le cu rugăciunea, căci în afară de rugăciune, cu nimic nu putem opri gândurile”. Sfântul Ioan Scărarul spune în această privință același lucru: „Caută să biruiești vrăjmașii ce țin de gânduri prin Numele lui Iisus. Afară de această armă nu vei găsi alta”.

Roagă-te și fă ce vrei, și faptele tale vor fi plăcute lui Dumnezeu, iar pentru tine folositoare și mântuitoare. Rugăciunea deasă, chiar și atunci când nu ține seama de cererea ce o faci, nu va rămâne fără rod (Marcu Ascetul), pentru că în ea însăși se află o putere plină de dar. „Sfânt este Numele Lui, și oricine va chema Numele Domnului se va mântui”. Cel ce s-a rugat multă vreme fără să simtă vreo îmbunătățire în viața lui vicioasă a primit în cele din urmă, prin rugăciunea lui, o înțelepciune și o chemare la pocăință.

Roagă-te și nu încerca să birui patimile prin propriile puteri. Rugăciunea le va dărâma în tine: „Căci Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume”, spune Sfânta Scriptură, iar Sf. Ioan Carpatinul învață că dacă tu nu ai darul înfrânării să nu te întristezi, ci să știi că Dumnezeu cere de la tine silință spre rugăciune, și rugăciunea te va mântui. Bătrânul descris în Pateric, care „câzând a biruit”, adică poticnindu-se de păcat nu s-a deznădăduit, ci s-a întors cu rugăciunea spre Dumnezeu și s-a ridicat în picioare, slujește drept dovadă printr-o pildă.

Roagă-te și nu te teme de nimic, nu te înfricoșa de necazuri, nu te spăimânta de năpaste, căci rugăciunea te va apăra, le va înlătura. Adu-ți aminte de puțin-credinciosul Petru care se îneca, de Pavel care se ruga în temniță și de alte cazuri asemănătoare. Toate aceste întâmplări arată puterea, tăria și întinderea atotcuprinzătoare a rugăciunii făcută în Numele lui Iisus Hristos.

Roagă-te oricum, numai mereu, și nu te neliniști de nimic. Fii vesel și liniștit cu duhul, căci rugăciunea va rândui toate și te va înțelepți. Ține minte că despre puterea rugăciunii vorbesc Sfinții Ioan Gură de Aur și Marcu Ascetul. „Rugăciunea, chiar atunci când este făcută de noi, care suntem plini de păcate, ne curăță numaidecât”. „Ca să te rogi într-un fel oarecare stă în puterea noastră, dar ca să te rogi curat este un dar de sus”. Jertfește lui Dumnezeu ceea ce poți, iar puterea lui Dumnezeu se va revărsa în neputința ta. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 13 iunie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
Vineri 17 iunie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 18 iunie	07:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților
Duminică 19 iunie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:30	Program de bibliotecă

Istorieară despre Sfânta Treime

Un om simplu călătorea pe un drum de țară, în tovărășia unui preot. Vorbind ei de una de alta, omul și-a arătat o nedumerire: „Cuvioase părinte, nu pot înțelege cum de în Sfânta Treime sunt trei Persoane care formează Una singură. Cum de Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt trei persoane unite, nedespărțite, dar fără a se amesteca una cu cealaltă?”. „Fiul meu, îi răspunse cu răbdare preotul, sunt și lucruri mai presus de gândirea noastră păcătoasă. Însă, ceea ce spui nu este atât de greu de priceput. Să privim, de exemplu, soarele! Să zicem că sfera de foc, ce dăinuiește acolo de veacuri, este Tatăl. Apoi, să spunem că lumina care ne vine de la soare este Fiul, Iisus Hristos, Ce a venit să ne lumineze viața și să ne scape de păcate. Apoi, căldura, care vine tot de la soare pentru a ne încălzi, să zicem că ar fi Sfântul Duh, Care, cu dragostea Sa, ne încălzește mereu sufletele înghețate de răutate. Vezi tu, fiul meu, soarele cu lumina și cu căldura lui nu sunt unul și același lucru și, cu toate acestea, cele trei rămân diferite când vorbim despre fiecare? La fel și în Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt Unul și Același Dumnezeu, Căruia noi, credincioșii, ne închinăm”.

Obiceiurile proaste

Un om de afaceri bogat era îngrijorat de obiceiurile proaste ale fiului său. El a căutat sfatul unui bătrân înțelept. Acesta s-a întâlnit cu fiul bărbatului și l-a dus la plimbare printr-o pădure. Bătrânul i-a arătat băiatului un răsad mic și l-a rugat să-l scoată. Băiatul a făcut-o cu ușurință și au mers mai departe. Apoi bătrânul l-a rugat să scoată o plantă mică. Băiatul a făcut și asta cu puțin efort. În timp ce se plimbau, bătrânul l-a rugat pe băiat să scoată un tufiș, lucru pe care acesta l-a făcut. Următorul a fost un copac mic, pe care copilul s-a chinat ceva timp să-l scoată. În cele din urmă, bătrânul i-a arătat un copac mai mare și i-a cerut copilului să-l scoată. Copilul nu a reușit să-l scoată, chiar și după ce a încercat de mai multe ori, în moduri diferite. Bătrânul i-a zămbit și i-a spus băiatului: „Așa este și cu obiceiurile, bune sau rele”.

MORALA: Greu scăpăm de obiceiurile proaste din firea noastră.

†††

Om, ca și toate celelalte vietăți, este creat de Dumnezeu din iubirea sa infinită. Dar omul este doar o creatură și înțelepciunea sau puterile sale nici nu pot fi comparate cu cele ale Domnului. Însă, oamenii mândri păcătuiesc îndrăznind să creadă că nimic nu este mai presus de ei și că toate, mai devreme sau mai târziu, le sunt accesibile. Omul credincios știe, însă, că nu mintea și nici puterea, ci doar iubirea le poate cuprinde pe toate. **Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt. Treime Sfântă, mărire Ție!**